

بانگە شەیی (الله)

لە قورئاندا

بۆ خاوەن نامەکان

لە (جولە کە و گاور).

نامادەکردنی: باوکی ئەسماء

17 ی صفری ساڵی 1432 ی کۆچی

بەرامبەر

2011 / 1 / 21

بسم الله الرحمن الرحيم

پیشه کی:

ان الحمد لله نحمده ونستعينه ونستغفره، ونعوذ بالله من شرور
انفسنا ومن سيئات أعمالنا، من يهده الله فلا مضل له، ومن
يضل فلا هادي له. واشهد أن لا اله الا الله وحده لا شريك له
وأشهد أن محمدا عبده ورسوله .

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ حَقَّ تُقَاتِهِ وَلَا تَمُوتُنَّ إِلَّا وَأَنتُمْ
مُسْلِمُونَ﴾.

﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ وَخَلَقَ
مِنْهَا زَوْجَهَا وَبَثَّ مِنْهُمَا رِجَالًا كَثِيرًا وَنِسَاءً وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي
تَسَاءَلُونَ بِهِ وَالْأَرْحَامَ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلَيْكُمْ رَقِيبًا﴾.

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَقُولُوا قَوْلًا سَدِيدًا، يُصْلِحْ لَكُمْ
أَعْمَالَكُمْ وَيَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ وَمَنْ يُطِغِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَقَدْ فَازَ
فَوْزًا عَظِيمًا﴾.

أما بعد:

پاش سوپاس و ستایشی بی پایانم بۆ خوی تاک و پاک و
بی هاوتا و خاوهنی بوونههر درودو سلاوی خوا له سهر
پینغه مبهری خو شه ویستمان (محمد) ﷺ و یارو یاهه رانی بیته
تا رۆژی دواپی له پاشان دا:

له ژێر ناوئیشانی ئەهی خاوه ن نامه کان له (جوله که و گاورا) وه رن شوینی قورئان بکهون بهو بانگه شه جوانههی که خواهی پهروهردگاری جیهانییان بانگتان ده کات له قورئانی پیروژدا ، بیگومان هه موو لایهک چاک ده زانین به هاتنی قورئان هه رچی په یامی ئاسمانی پیشووه وهک (تهورات و ئینجیل) سړاونه تهوه و پیویسته سه رجه م خه لکی بینه سه ر رپبازی راسته قینههی ئیسلام که کو تا په یامی خواهی یه له سه ر زهوی دا و هه موو رپچکه و رپگاکانی تر مایه پوچ و زه ره ره مندیی دونیاو دواړوژه به پپی ئایه تی :

وَمَنْ يَبْتَغِ غَيْرَ الْإِسْلَامِ دِينًا فَلَنْ يُقْبَلَ مِنْهُ وَهُوَ فِي الْآخِرَةِ مِنَ الْخَاسِرِينَ (آل عمران: ۸۵) واته: هه رکه سی بیجگه له بهرنامه و شه ریه تی ئیسلام هه ردینیک بۆخوی هه لبرئری و بیکا به بهرنامه ی خوی هه رگیز لیوه رناگیردری و له دواړوژیشدا له ریزی زیانمه ندانه.

له گه ل ته وه شدا زۆر ناکریت له و که سانه ی که خاوه نی کتیبین و له سه ر ئایینی خویان ده میننه وه وهک خواهی گه و ره ده فه رموویت: لَا إِكْرَاهَ فِي الدِّينِ ۗ قَدْ تَبَيَّنَ الرُّشْدُ مِنَ الْغَيِّ ۗ فَمَنْ يَكْفُرْ بِالطَّاغُوتِ وَيُؤْمِنْ بِاللَّهِ فَقَدِ اسْتَمْسَكَ بِالْعُرْوَةِ الْوُثْقَىٰ لَا انفِصَامَ لَهَا ۗ وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ (البقرة: ۲۵۶)

لەئىسلامدا خۆسەپاندن نى يە:

لەم دىنى ئىسلامەدا داسەپاندن و ناچارکردن و زەبرو زەنگ نى بەبۆدىندارىي و وەرگرتنى ئايىنى ئىسلام ، بەلى حوکمى ئەم ئايەتە تەنھا خاوەن کتیب و خاوەن نامەکان ئەگریتەو، مەنسوخ و سەراویش نىيە، واتە: ھەر جوولەکە و گاور سەر ناخریتە سەريان بۆ ئىسلامبوون. چونکە بىگومانە کەريگای چاک و راست لە ريگای ناراست و کوفرو توولە ريگاگان لىک جياکراوتەو و ئاشکراو نمايانە، جا لەبەر ئەو نايەوى زۆر لە ھىچ کەسيک بکريت بۆ ئىسلام بوون و ھەر کەسەش بەمەيلى خۆيەتى ئىنجا ھەرکەسيک باوەرى بە "تاغوت" نەيىت، ديارە تاغوت ئەو کەسەيە کە لە سنوورى خوا دەرچى و، بەرنامە چەوتەکان قبوول کا، جا ھەرکەس خۆى لەو جۆرە شتانە دوورگرت و باوەرى بەخوا ھىنا ئەو بىگومانە دەستى بە ھەنگل و بەھۆکارىكى پتەو و قائمەو ھەرگتووە کە ھەرگيز ھەلناوھشيت و پسان و پچرانيشى بۆنيە وە خواى گەورەيش بيسەرو زانايە.

ھەر بۆيە زانايان دە فەرموون: (مەجوس) و

(سائىبى) يەکانيش، لەمەدا حوکمى جوولوکەو گاوريان ھەيە، واتە: ئەمانيش ھىچ جۆرە زۆريکيان لىناکرى بۆ وەرگرتنى

دینی ئیسلام، بەلکو هەر لەسەردینی خۆیان " ئە گەر پێیان
 خۆش بوو " دەمێنن و هەو، سەرانیان لێ ئەسەنری، بەلام
 خەلکانی تری بپەرست و هاو بەشدانەرو هەر جۆرە بی
 دینیکی تر لەو بابەتە " هەتا ئەو رۆژە باوەر دینن " دەبی
 جەنگیان لە گەڵ بکری ئە گەر توانراو بەرژووەندی تێدا بوو.
 هەموو یاساو دەستورێکی ئیسلامی پێرۆز راست و هەقە،
 ئیتر بێجگە لەو، گشت دەستور و بەرنامە یەکی تر ناراست
 و گومراییە. دەبی پێش ئیمان و باوەر هێنان بە خۆی گەورە،
 دەبی بەتەواوی لە گشت تاغوتە کانه وە دوور بکەوی،
 خۆدیاره واتای (لا اله إلا الله) یش بۆیە کە مجار نە فیی و
 لادانی هەموو دەسەلاتدارە ملههورەکان و تاغوتەکانی دنیا یەو،
 پاشانیشتە سلیم بوون و باوەر هێنانە بە خۆی تاک و تەنیا.
 شیای بایسە لەسەردەمی جاهیلیەتدا هەر ئەو بەتە و
 دەیان پەرست پێیان دەگوت: (طاغیه).
 بە پێوستم زانی وەك ئەرکیکی قیامەتی و ئەو
 بەرپرسیاریەتی یە سەختە کە ئیستا لەسەر شانمە بۆ
 وەلام دانەوێ پرسیارەکانی دوا رۆژم لە زەوی لێپرسینە وەدا و
 بەهۆی ئەوێ کەوا ژیان و گوزەران لە ناو وولاتیکدا بەسەر
 دەبەم کەوا زۆربەیی دانیشتوانە کەمی (گاورن) هەستام بە

کۆ کردنهوهی ئەو ئایهته پیرۆزانهی که بانگه شهی خاوه ن
 نامه کان ده کات که ژماره یان 12 ئایهته بهو هیوایهی
 خوای پهروهردگار بیکاته تویشوی قیامه تم و پرزگارم بکات
 له سزای دۆزهخ و پرئ نیشاندهرئیکیش بیت بۆ که سائیک که
 بهدوای پرئگای راستدا ده گه پرئن وه داواکارم له خوای گه وره
 پاداشتی خیرئ مامۆستای کۆچکردوو مامۆستا ئەحمده دی
 کاکه مه محمود بداته وه بههۆی سوود وهرگرتم له
 (ته فسیرئ رامن) بۆ ته فسیرئ ئایهته کان چونکه من
 که سیکم بۆ خۆم شارهزا نیم له زمانی عه ره بی دا ته نهاو
 ته نها وه ک بانگخوازئیکئ ئەهلی نقل پهروهردهی دهستی زانا
 به شه ره فه کانی کووردستانم خوا به ره که ت بخاته نیو زانست و
 زانیاریمان وه و ئەوی پئیکاییتمان له خوای گه وره یه و
 هه له کانیش منئ تاوانبارم خوا به بهزه بی خۆیی هه له کانم
 بۆ راست بکاته وهو لیمان خۆش بیت.
 له کۆتایی ئەم پئشه کی یه دا داوام وایه له سه رجه م ئەو
 نوسه ره خه م خۆرانه ی ئیسلام که توانای وهرگێرانی زمانی
 کووردی یان هه یه بۆ زمانه کانی دیکه ی بیگانه ئەم په یامه
 ئاسمانی یه وهربگێرن بۆ ئەوهی له پاش مردنیش بیته
 تویشوی یه کی نه براوهی قیامه تی .

ئەو ئایەتەى که ببوو ه سەردیڤرى نامه کانى پىغه مبهرى
خو(صلى الله عليه وسلم) له کاتى ناردنى نامه بۆ پاشاو
میره کانى خاوهن کتیب:

۱. ﴿قُلْ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ تَعَالَوْا إِلَى كَلِمَةٍ سَوَاءٍ بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمْ
أَلَّا نَعْبُدَ إِلَّا اللَّهَ وَلَا نُشْرِكَ بِهِ شَيْئًا وَلَا يَتَّخِذَ بَعْضُنَا بَعْضًا
أَرْبَابًا مِنْ دُونِ اللَّهِ ۚ فَإِنْ تَوَلَّوْا فَقُولُوا اشْهَدُوا بِأَنَّا مُسْلِمُونَ﴾
(آل عمران: ۶۴)

ئەى پىغه مبهرى! (صلى الله عليه وسلم) به خاوهن نامه کان
بلی: وەرن با ئیمه و ئیوه له سەر و شهو بهرنامه یه ک سووربین
که بۆ هەردوولامان چوون یه کهو یه کسانه و، په یامبه رانیش
هه موو هاو دەنگ بوون له سەرى و، واز له و ته فره قه یه بینن
وەرن با جگه له خوا که سیکى تر نه په رستین و، هیهچ شتیکیش
نه کهینه شه ریک و هاو به شی هه ندیکیشمان له باتى خوا
نه کهینه خوا و په رستین، واته: له نافه رمانى خوا گوئ
بیستى یه کدى نه بین، جووله که عوزه ریان به خوا داده ناو،
گاوره کانیش عیسا! ئینجا ئه گەر هەر روویان له وقسه
راسته یه وەر گێڤراو بۆ یه کتا په رستى نه هاتن به دهه متانه وه،
به راشکاوى پێیان بلین: ده سا ئیوه به شایهت بن و بزانت که
به راستى ئیمه موسلمان و ملکه چى بریاره کانى خاوين و،

سووریشین له سههه دینی خویمان و، خواش تاك و ته نیایه و،
ئیتەر نه عوزهیر خویاه و، نه عیسایش.

ئههلی کیتاب له بارهی دینی (ئیبراهیم) هوه قسه ده که ن:

۲. ﴿يَا أَهْلَ الْكِتَابِ لِمَ تُحَاجُّونَ فِي إِبْرَاهِيمَ وَمَا أُنزِلَتْ
التَّوْرَةُ وَالْإِنْجِيلُ إِلَّا مِنْ بَعْدِهِ ۗ أَفَلَا تَعْقِلُونَ﴾ (آل عمران: ۶۵)

ئهی خاوه ن نامه کان! ئیوه بۆچی له بارهی ئیبراهیمه وه
به نا هه ق ده دوین و، هه ریه که تان وا قسه ده که ن که ئیبراهیم
له سههه دینی ته ویی؟! خو ده شانن که ته ورات و ئینجیل زور
له پاش ئیبراهیمه وه نیردراون، ده سا بۆچی له و قسانه ی
ده یان که ن تیئا فکرین؟ خو ئیبراهیم بهر له موسا و عیسا بووه.

بیباوهری خاوهن نامه کان بهرامبهر ئایهت و نیشانه کانی
خوای گهوره:

۳. ﴿ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ لِمَ تَكْفُرُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ وَأَنْتُمْ تَشْهَدُونَ ﴾

(آل عمران: ۷۰)

ئهی خاوهن نامه کان! بۆچی بپرواتان به ئایهت و نیشانه کانی
خوا بیج باوهرده بن؟ خۆ هه موو به لگه ن بۆراستی پیغه مبه ر
بۆخۆشتان شایه تن و ئەزانن که ئەو ئایه تانه راست و دروستن.

خاوهن نامه کان و شارده وهی راستی و به درۆخستنه وهی
پدیامی خوا:

۴. ﴿ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ لِمَ تَلْسُونَهُ الْحَقَّ بِالْبَاطِلِ وَتَكْتُمُونَ الْحَقَّ
وَأَنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴾ (آل عمران: ۷۱)

ئهی خاوهن نامه کان! بۆچی به رگی با تل و نا هه ق ئە که نه
به ره هق و راستیه کانی پی ده شار نه وه و خه لکی چه واشه ده که ن؟
له کاتی که دا خۆیشتان چاک ئەزانن که کامه هه قه و، کامه ش
ناهه ق .

خاوهن نامه کان له دینی خوا لایاندا:

۵. ﴿قُلْ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ لِمَ تَكْفُرُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ وَاللَّهُ شَهِيدٌ

عَلَىٰ مَا تَعْمَلُونَ﴾ (آل عمران: ۹۸)

ئەه ی پیغه مبهەر! (صلی الله علیه وسلم) به خاوهن نامه کان بلی: بۆچی ئیوه به ئایه ته کانی خوا - که به لگه ی راستیی په یامبهرن- کافر و بیع باوه پرن؟ و خوا له سه ر هه موو کارو کرده یه کتان شایه دو ئاگا داره، ناترسن له خوا یه کی ئاوا قارتان لیبگری؟ .

خاوهن نامه کان و ریگه گرتن له باوه پ داران له شوینکه وتنی ریگای راست:

۶. ﴿قُلْ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ لِمَ تَصُدُّونَ عَن سَبِيلِ اللَّهِ مَنَ آمَنَ

تَبْغُونَهَا عِوَجًا وَأَنتُمْ شُهَدَاءُ ۗ وَمَا اللَّهُ بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ﴾

(آل عمران: ۹۹)

ئەه ی پیغه مبهەر (صلی الله علیه وسلم) پێیان بلی: بۆچی ئیوه ی خاوهن نامه، ری خوا له باوه پ داره کان ده گرن و، ناهیلن بکه ونه شوینی ریگا که ی و، ریبازه که ی داده خهن لییان ئە تانه وی به لارو خێچی نیشانی خه لکی بدن و، ئەو

موسلمانانەشی لیج په شیمان بکه نه وه باوه رپیان پیهیناوه، بۆیه ده تانه وی ههردهم سیفه ته کانی په یامبهر (صلی الله علیه وسلم) که له ته وراتدا هه، بگۆرن و راست و ناراست ئاویتته بکه ن و بۆخۆشتان چاک ئەزانن و شایه تن که هه ر ئه ورینگایه موحه ممه دی (صلی الله علیه وسلم) له سه ره، راست و دروسته و، سه رجه م به رنامه و رپچکه کانی تر گشت باتل و ناهه قن.

(سه دیی) ده فه رموویت: ئە گه ر لییان پرسیبان: ئایا ناووسیفه تی موحه ممه د (صلی الله علیه وسلم) له ته وراتدا هه یه؟ ئە یانوت: نه خیر، شتی وانیه ! بۆئه وه مه ردم له ودینه تازه یه بته کینه وه. دلنیا شبن هه رگیز خوا غافل و بی ئاگا نییه له وکاره چه وتانه ئیوه ئەنجامیان ده دن، بۆیه هه ر جوړی ملامانی ده که ن، ئاوا خوا تۆ له تان ده دا.

خاوهن نامه کان و زیدەرۆیی له شانی عیسا دا:

۷. ﴿يَا أَهْلَ الْكِتَابِ لِمَا تَعْلَمُونَ فِي دِينِكُمْ وَلَا تَقُولُوا عَلَى اللَّهِ

إِنَّا الْحَقُّ ۚ إِنَّمَا الْمَسِيحُ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ رَسُولُ اللَّهِ وَكَلِمَتُهُ

أَلْقَاهَا إِلَى مَرْيَمَ وَرُوحٌ مِنْهُ ۚ فَآمَنُوا بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ ۚ وَلَا

تَقُولُوا ثَلَاثَةٌ ۚ انْتَهُوا خَيْرًا لَكُمْ ۚ إِنَّمَا اللَّهُ إِلَهُ وَاحِدٌ ۚ

سُبْحَانَهُ أَنْ يَكُونَ لَهُ وَلَدٌ ۚ لَهُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي

الْأَرْضِ ۚ وَكَفَى بِاللَّهِ وَكِيلًا﴾ (النساء: ۱۷۱)

ئەى خەڵکانى خاوهننامه! ههله رۆيى و زیدەرۆيى

له دینه که تاندا مه کهن، شتى راست نه بى ، ئیوه دهربارهى خوا

مه لێن. فه له کان دهربارهى مه سه لهى عیسا (عليه السلام)

زۆر له سنوور دهرچوون و، گه یانديانه رادهى خواو به خوا

زانين! پيغه مبه ريش (صلى الله عليه وسلم) ته فه رموى:

خه لکينه! له بارهى منه وه زیدەرۆيى مه کهن، وه کو گا وره کان

دهربارهى عیسا هه له رۆييان کردو ته وه نديان پيا هه لدا،

کرديانه کورپى خوا! به راستيى من ته نها به نديه کم، ئیوه ش

له و بارهى منه وه هه ر ته وه نده بلین که: من ته نها به نده و

ره وانه کراوى خوا (مه سيح کورپى مه ريه م) هه ر پيغه مبه رى

خوا بووه، خواى به توانا وشه ی خوى هاويشته ناو پزدانى

مەریەم و گیانی کیشە لە خواوە، (جویریلا) ی نارد بۆ ئەنجامدانی ئەو کارە، ئەویش ھەرچۆنی پێی سپێردرابوو کارەکی ئەنجامدا، وەکوخوا بۆخۆی لەسورەتیکە تەردا دەفەرموی:

مَا الْمَسِيحُ ابْنُ مَرْيَمَ إِلَّا رَسُولٌ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِهِ الرُّسُلُ وَأُمُّهُ صِدِّيقَةٌ ۗ كَانَا يَأْكُلَانِ الطَّعَامَ ۗ ۚ انظُرْ كَيْفَ نُبَيِّنُ لَهُمُ الْآيَاتِ
ثُمَّ انظُرْ أَنَّى يُؤْفَكُونَ (المائدة: ٧٥)

مەسیحی کوری مەریەمیش تەنیاو تەنیا پێغەمبەرێک بوو و ھیچی تر بەرلەویش بێ سو چەند پەیا مەبەری بوون و تێپەرین و دایکیشی ژنیکی زۆر راست بوو ھەردوو وەکو خەلکی تر خواردنیان دەخواردو پێویستیان بەخۆراک ھەبوو، جا ئەگەر خوا بوونایە، چۆن پێویستیان بەخۆراک دەبوو؟ دەسا سەیر بکە و بزانی چۆن ئێمە ئەو ھەموو نیشانەو بەلگانەیان بۆشی دەکەینەو؟ دیسانەو بەروانەو چاکبزانە دواي ئەو ھەموو روونکردنەو ھەبە چۆن لەئاستیی ھەقدا تەرازبەنران و نەچوون بەلای راستیدا و بەردەوام درۆ ھەلدەبەستن؟ . یان لە شوێنیکە تەردا دەفەرموی: إِنَّ مَثَلَ عِيسَىٰ عِنْدَ اللَّهِ كَمَثَلِ آدَمَ ۗ خَلَقَهُ مِنْ تُرَابٍ ثُمَّ قَالَ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ (آل عمران: ٥٩)

نەقلی (ئادەم) و (عیسا) لەیەك دەچی:

بەراستی مەسەل و نمونەى دروست بوونی عیسايش
 "كەجیگەى سەرسوپرمانى ئەوانەیه بووئە جیگەى مشت و
 مەریان" ھەرۆھکوو مەسەل و نمونەى دروستبوونی ئادەمە
 لەلای خوا ئەوہبوو ھەر لە گل قالمی بۆ پرشت و،
 بیچمەكەى دروستکرد پاشان پێیگوت: بێ! خیرا ئەویش بوو،
 كەوابوو حالى عیسا سەرسوپرھینەرتر نییە لەحالى ئادەم،
 چونكە عیسا ئەگەرچی دایكى ھەبوو، بەلام خو ئادەم نە
 باوكی ھەبوو، نەدایك، بەلكو لە گل ھەراھەمى ھینا، دەسا
 ئیتر ئەوھەموو مشت و مەرھ تان لەچیپھ؟ پێغەمبەر (صلی
 اللہ علیہ وسلم) دەفەرموی: ئەوى ئەو شایەتیە بدات كە:
 غەیرە خوا خوایەكى تر نییە شیاوى پەرستن بێت، تاك و
 تەنیاو بێ شەرىك و بێ ھاوبەشە، موخەمەدیش (صلی اللہ
 علیہ وسلم) بەندەى خوایەو خوێ ناردووئیتى، عیسايش
 بەندەو پێغەمبەرى خوایەو ئەو ناردووئیتى و بەپرپارو
 فەرمانى ئەوہبوو ھاوئیتووئیتى پزدانى خاتوونە مەرھەم و،
 رۆحیکە لەلایەن خوێوہو، ددانیش بنیت بەراستى و
 دروستى بەھەشت و دۆزەخدا.. ئیتر بێ سوو "كارو کردارى
 ھەرچۆنى بێت" خواى گەورە دەبیاتە بەھەشتەوہ.

دهسا ئیوه باوهر بێنن به خواو به پیغه مبه رانی ئه و مه لێن سی
خوا هه یه، واته عیساو دایکی مه که نه هاو به شی، بۆیه له
سی ئایه تی تر دا ده فه رمووی:

۱. لَقَدْ كَفَرَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ هُوَ الْمَسِيحُ ابْنُ مَرْيَمَ ۗ قُلْ
فَمَنْ يَمْلِكُ مِنَ اللَّهِ شَيْئًا إِنْ أَرَادَ أَنْ يُهْلِكَ الْمَسِيحَ ابْنَ مَرْيَمَ
وَأُمَّهُ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا ۗ وَلِلَّهِ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ
وَمَا بَيْنَهُمَا ۗ يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ ۗ وَاللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

(المائدة: ۱۷)

عیساییه کان موشریک و کافر ن:

بێگومان ئه وانه ی گوتیان: خوا خۆی عیسا ی کور ی
مه ریه مه و له و دا جیی بۆ ته وه! بێ باوهر و کافر ن ئه ی
پیغه مبه ر! (صلی الله علیه وسلم) به نه سارا بلێ: کێ
ده سه لات ی که مه ترین شتی هه یه به رامبه ر به خوا، تا ری
له بر یاره کانی بگری ت ئه گه ر ویستبای (مه سیح) ی کور ه که ی
مه ریه م، و دایکی و هه رچی تریش له زه ویدایه له ناو بیات،
جائه گه ر مه سیح خوا ده بوو- وه کو ئه وان ده لێن- ده سا
با بر یاری خوا ره ت بکاته وه؟ خۆ ئاشکرایه که که سیکی
وانییه، که و ابو و ئه و قسه نا به جی یانه ش نه که ن خۆ گشت

مولکایه تی و دهسه لآتاریتی ئاسمانه کان و زهوی و هه رچیش له نیواندایه هه ر بۆ خویه ویستی له هه ر شتیك بی ت دروستی ئەکات، بۆیه زۆر ئاساییه عیسا ش یح باوک دروست بکا چونکه خوا به دهسه لات و به توانایه له سه ر هه موشت .

۲. لَقَدْ كَفَرَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ هُوَ الْمَسِيحُ ابْنُ مَرْيَمَ ۗ وَقَالَ الْمَسِيحُ يَا بَنِي إِسْرَائِيلَ اعْبُدُوا اللَّهَ رَبِّي وَرَبَّكُمْ ۗ إِنَّهُ مَنْ يُشْرِكْ بِاللَّهِ فَقَدْ حَرَّمَ اللَّهُ عَلَيْهِ الْجَنَّةَ وَمَأْوَاهُ النَّارُ ۗ وَمَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ أَنْصَارٍ (المائدة: ۷۲)

ئەوانه ی ده لێن خوا خۆی مه سیحی کوری مه ریه مه، له دین وه ر گه راون:

عیساییه کان- ئەوانه یان ده لێن: خوا خۆی مه سیحی کوری مه ریه مه- بیگومان کافرن، چونکه خوا بۆ خۆی تاک و ته نیایه و، (مه سیح) یه ش هێمان هه ر له بی شه که دا بو و فه رموی:

قَالَ إِنِّي عَبْدُ اللَّهِ آتَانِيَ الْكِتَابَ وَجَعَلَنِي نَبِيًّا [مریم/ ۳۰]
له نا کاو عیسا (علیه السلام) هاته گف ت و ووتی: به لێ من به نده ی خوا م، به ده سه لات ی خۆی بی باوک دروستی کردووم نامه م یح ئە داو ده شم کاته په یام به ر.

وَجَعَلَنِي مُبَارَكًا أَيْنَ مَا كُنْتُ وَأَوْصَانِي بِالصَّلَاةِ وَالزَّكَاةِ مَا دُمْتُ حَيًّا [مریم/ ۳۱]

له ههرجیگایه کیشدا بيم پیرۆزم ده کا رایشی سپاردووم ههتا
ماوم نوێژ بکهه و زه کات بدهم.

وَبَرًّا بِوَالِدَتِي وَلَمْ يَجْعَلْنِي جَبَّارًا شَقِيًّا [مریم/۳۲]

و چاکه کار و گوێ له مستی دایکیشم بم نه شی کردووم به
زۆرداریکی ملهوپر.

وَالسَّلَامُ عَلَيَّ يَوْمَ وُلِدْتُ وَيَوْمَ أَمُوتُ وَيَوْمَ أُبْعَثُ حَيًّا

[مریم/۳۳]

وه سلاوو درودی خوام له سه ریج، روژی له دایکبووم و،
روژی که نه مره و، روژی کیش زیندوو ته کریمه وه.

ذَٰلِكَ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ ۖ قَوْلَ الْحَقِّ الَّذِي فِيهِ يَمْتَرُونَ

[مریم/۳۴]

قسهی راست: عیسا بهندهی خواجه:

ئهو وه سفکراوه بهه سیفه تانه عیسا ی کوری مه ریهم بوو
قسهی راستیش ده باره ی ئه و هه ر ئه مه یه، که چی ئه وان
تیایدا به دگومان و دوودلن، ئه وه ته (نه سارا) به نه فامیی و
بیج به لگه ده لێن: کوری خواجه! جووله که کانیش ده لێن:

له داوین پیسی په یدا بووه خوا په نامان بدات.

مَا كَانَ لِلَّهِ أَنْ يَتَّخِذَ مِنْ وَلَدٍ ۚ سُبْحَانَهُ ۚ إِذَا قَضَىٰ أَمْرًا

فَأِنَّمَا يَقُولُ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ [مریم/۳۵]

خۆهەرگیز بۆ خوا ناوهشیتهوه مندالی هه بی، چونکه مندالی
له گهڵ خوايه تى دا ناگونجیت خوا پاکه و بیخه وشه له وهی
ئهوانه دهیلین دهسه لاتداریکی وایه، هه رکه ویستی بریاری
کاری بدا ته نها هه رئه وهنده ی دهوی پێی بلێ: به! ئه ویش
دهست به جی ده بی و، پێویست به به کارهینانی هۆ و سه به ب
نیه، هه تا سه ر له شیوه ی له دایکبوونی عیسا بکریته وه.

وَإِنَّ اللَّهَ رَبِّي وَرَبُّكُمْ فَأَعْبُدُوهُ ۖ هَذَا صِرَاطٌ مُسْتَقِيمٌ

[مریم/۳۶]

بیگومان بن هه ر خوايه په وهرد گاری من و، په روهرد گاری
ئێوهش، کهوا بوو هه ر به ته نیا ئه و پیه رستن و هاوتا و هاوهلی
بۆ دامه نین هه ر ئه مه یشه ریگا و ریبازی راست و دروست که
من وه سیه تم بۆ کردن، ده سا ئێوهش به رده وام له سه ری بچن .
گه رانه وه سه ر ته فسیری ئایه ته که ی: (المائدة: ۷۲)
مه سیحیش کاتی ره وانه کرا فه رمووی: ئه ی نه وه کانی
یه عقووب! ده بی ئێوه هه ر ئه و خوايه پیه رستن که په روهرد گاری
من و په روهرد گاری ئێوه شه چاک بزنان که هه رکه سیك شه ریک
و هاوبه ش بۆ خوا دابنێ بی شك خوا به هه شتی له سه ر یاساغ
ده کا جی و شوینی ناگه ر.

پینغه مبه ریش (صلی الله علیه وسلم) له وبارهیه وه ده فەرموی: -
به دەر له موسلمان کەسی تر ناچیتته به هه شته وه.
سته مکارانیش هیچ جوړه یارمه تی ده ریکیان بۆ نییه و رزگار
نابن.

چەند رینماییه ک له م ئایه ته دا:

۱- هه میشه میژووی یه هوود پره له کاری به د فەر و تاوان و
قه تل و عام.

۲- خوا گه لی ریژی له جووله که ناوه، که چی له گه ل
ئه وه یشدا ئەوان زۆر لاسارو لاری و لاساریون.

۳- ددان نان به کوفری ئەو تاقمه نه سارانده که ده لێن:
(مه سیح) خوایه.

۴- به هه شت بۆ هیچ کەسی نییه هاو به ش بۆ خوا دابنی.

۳. لَقَدْ كَفَرَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ ثَلَاثُ ثُلَاثَةٍ ۚ وَمَا مِنْ إِلَهٍ إِلَّا
إِلَهٌ وَاحِدٌ ۚ وَإِنْ لَمْ يَنْتَهُوا عَمَّا يَقُولُونَ لَيَمَسَّنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا
مِنْهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ (المائدة: ۷۳)

بیگومان ئەو گاوارانه ی گوتیان: خوا سی هه مینه له سی
دانه خواکه، کافرو بی باوهرن، گاواره کان ده سته یه کیان ده لێن:
(خوایه تی) دابه شکراوه له نیوان خواو عیساو مه ریه مدا! بۆیه

خواش فەرمووی ئەوانه کافر ن ئەم قسانه ده کهن، له کۆتایی سووره ته که دا خوی گه وره به درێژی ده فەرموویت:

يَوْمَ يَجْمَعُ اللَّهُ الرُّسُلَ فَيَقُولُ مَاذَا أُجِبْتُمْ ۗ قَالُوا لَا عِلْمَ لَنَا ۗ إِنَّكَ أَنْتَ عَلَّامُ الْغُيُوبِ [١٠٩]

په مبه ران پر سيارى قه ومه كانيان لیده کریت:

له و رۆژه بترسن که خوا گشت په یامبه ره کانی خوی کۆده کاته وه ئە و جار لییان ئە پرسى و ئە فەرموی: ئەرى چۆن وه لا میکتان درایه وه له لایهن ئە و گه لانه وه نیردران بۆ لایان، کاتی بانگتان ده کردن بۆ رپی راست ؟ جا له بهر شهرم و ئە ده بی خویان و، سه ختی رۆژه که ئە لین: خواجه ! ئیمه هیچ زانیارییه کمان له و باره یه وه نیه چونکه بیگومان ته نها هەر ئە تۆی که به ته وای له حالی گشت نادیاره کان به ناگای.

إِذْ قَالَ اللَّهُ يَا عِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ ادْكُرْ نِعْمَتِي عَلَيْكَ وَعَلَىٰ
وَالِدَتِكَ إِذْ أَيَّدتُّكَ بِرُوحِ الْقُدُسِ تُكَلِّمُ النَّاسَ فِي الْمَهْدِ وَكَهْلًا ۗ
وَإِذْ عَلَّمْتُكَ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَالتَّوْرَةَ وَالْإِنْجِيلَ ۗ وَإِذْ تَخْلُقُ
مِنَ الطِّينِ كَهَيْئَةِ الطَّيْرِ بِإِذْنِي فَتَنْفُخُ فِيهَا فَتَكُونُ طَيْرًا بِإِذْنِي
ۗ وَتُبْرِئُ الْأَكْمَهَ وَالْأَبْرَصَ بِإِذْنِي ۗ وَإِذْ تُخْرِجُ الْمَوْتَىٰ بِإِذْنِي
ۗ وَإِذْ كَفَفْتُ بَنِي إِسْرَائِيلَ عَنْكَ إِذْ جِئْتَهُم بِالْبَيِّنَاتِ فَقَالَ
الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْهُمْ إِنْ هَذَا إِلَّا سِحْرٌ مُّبِينٌ [١١٠]

عیسا! ئەم چاکانەت لەبیر نه چى:

دەبى ئەو بەخشش و بەهرانهتان لە بیریى كه خواى له كارزان
 به عیساى كورى مەریه مى داو، پى فەرموو: عیسا!
 یادى بەخششەکانى من بکەوه كه بەخشیم به خۆت و دایکت
 ئەودەمه كه به جبریل پشتگیریم لى کردیت و، به مەریه مى
 دایکیشت مژدەمان دا كه لەبەر پاكانه بۆ دایکت و،
 دەرکەوتنى پلەوپایهى بەرزى خۆیشت، هم بەمنداڵى و
 لەبیشکەدا، هم بەگورهبى وله هەرەتى دەسەلاتدا، دەتوانى
 لەگەڵ ئەو خەلکانەدا وهلامى ژیرانه بده یتەوهو، قسهى
 پیغه مبهرا نه بکهیت. ئەمەیشت لەبیر بیت عیسا! كه من تۆم
 فیرى نووسین و ورده کاریى و تهورات و ئینجیل کرد وه
 ئائەمش کاتى به فرمان و یارمەتى من شیوهى پەله وەرێکت
 لەقور دەنهخشان وساز دەکرد ئینجا فوت پیاده کرد به
 فرمان و دەسەلاتى من دەبوو به بالئندیهك و دەفرى دیسان
 وههر به ئیزن و فرمانى من کوپرى زگماک و بەلەکت
 چاک ئەکردهوه هەریه کوّمهك و ئیزنى من بوو توانیت مردوو
 له گۆر دەر بهینى و زیندووى بکه یتەوه ئەو کاتەیشت
 لەبیریت كه دەستى جووله کهم لى به دوور گرتیت و نه
 هیشت زیانت لیدهن ئەو دەمه كه تۆ ئەوهه موو نیشانه

روونانەت بۆ هەينان جاكافرو بى باوەرەكانىشيان وتیان: ئەمە بى و نەبى جادووئەى كى ئاشكرائە.

وَإِذْ أَوْحَيْتُ إِلَى الْخَوَارِجِ أَنْ آمِنُوا بِي وَبِرَسُولِي قَالُوا آمَنَّا
وَإِشْهَدُ بِأَنَّا مُسْلِمُونَ [۱۱۱]

ئەى عيسا! بىرى ئەو بەخششەيش بکەوہ کہ دلسۆزەکانتم تىگەيانە دەبى بپراتان بە من هەبى و بەپەيامبەرەکەشم، واتە: پشتیوانى لى بکەن و باوەرتان پى هەبىت وتیان: خوايە! باوەرمان هەينا تۆشايەت بە ، کہ ئىمە هەر موسلمان و گوپرايەلى تۆين .

إِذْ قَالَ الْخَوَارِجُونَ يَا عِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ هَلْ يَسْتَطِيعُ رَبُّكَ أَنْ
يُنزِلَ عَلَيْنَا مَائِدَةً مِنَ السَّمَاءِ ۖ قَالَ اتَّقُوا اللَّهَ إِنْ كُنْتُمْ
مُؤْمِنِينَ [۱۱۲]

بىرکەوہ کہ حەوارىيە دلسۆزە شوئىنکەوتووہکانت وتیان: ئەى عيساى کورى مەريەم! ئەرى دەکرى پەرورەدگارت لەئاسمانەوہ خوانىکمان بۆ بنىرتتە خوارەوہو هەموو جوړە خواردينىكى تىدايىت؟ عيسا وتى: خەلکينە! لەخوا بترسن و واز لەو جوړە قسانە بىنن ئەگەر راستە باوەرتان بە دەسەلاتى خوا هەيە.

**قَالُوا نُرِيدُ أَنْ نَأْكُلَ مِنْهَا وَتَطْمَئِنَّ قُلُوبُنَا وَنَعْلَمَ أَنْ قَدْ صَدَقْتَنَا
وَكَوْنًا عَلَيْهَا مِنَ الشَّاهِدِينَ [١١٣]**

ووتیان: تاخر ئەمانەوی لیبی بخۆین و دلنیايش بپین لەسەر
یەکتاپەرستی خوا، راستیی تو و باشتیش بزانی که تو
راستت لە گەڵ کردوین و بش بپنە شایەت که ئەو خوانە
بەلگە دەسەلاتی خواوە، باوەریشمان پتەو تر بپن.
گەرانهو سەر تە فسیری ئایەتە کە: (المائدة: ٧٣)
خۆ جگە لەخوای تاك و تەنیا، هیچ پەرستراویك بۆ پەرستن
ناشێ و نییە خۆتە گەر کۆتایی بەو قسانەیان نەهینن ئەوا
لەرۆژی سەلادا سزایەکی ئیش پێ گەیهنەر، تووشی
ئەوانەیان دەبێ لەدین لایانداوە.

گەرانهو سەر تە فسیری ئایەتە کە: (النساء: ١٧١)
واتە: ئەوانە کە گوتیان خوا سێ هەمینە لەسێ خویان،
بپنگومان لەدین لایانداوە، جگە لەخوای تاك و تەنیا هیچ
کەس بۆ پەرستن ناشێ، وە دەربارە ئەوانەش پێیان وابوو
خوابوو فەرمووی کۆتایی بەو قسانە بپنن، بۆ ئیوە باشتەر بپن
شك هەر (الله) تاکە خواوە پاک و بپخەوشە لەو تۆمەتە کە:
مندالی هەبێ هەرچی لەناو ئاسمانەکان و زەوییدا بەهەرھی
ئەو و خواش هەر خۆی بەسە بۆ پیکهینانی کاروبارو،

به‌رپۆه‌بردنی بوونه‌وه‌ر، هه‌یچ پێویستییه‌کی به‌عیساو خه‌لکی
تر نی یه‌.

ئهی خاوه‌ن نامه‌کان قورنان نوورو رووناکییه‌:

۸. ﴿ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ قَدْ جَاءَكُمْ رَسُولُنَا يُبَيِّنُ لَكُمْ كَثِيرًا مِمَّا
كُنْتُمْ تُخْفُونَ مِنَ الْكِتَابِ وَيَعْفُو عَنْ كَثِيرٍ ۖ قَدْ جَاءَكُمْ مِنَ
اللَّهِ نُورٌ وَكِتَابٌ مُبِينٌ ﴾ (المائدة: ۱۵)

ئهی خاوه‌ن نامه‌کان! به‌راستی په‌یامبه‌رمان موحه‌مه‌د (صلی
الله علیه وسلم) هاته‌لاتان زۆری له‌وه‌ی که‌ئێوه له‌نامه‌که‌تاندا
ده‌تان شارده‌ وه‌ ئه‌و ده‌ریده‌خات بو‌تان، وه‌ک له‌ ئایه‌تیکی تردا
ده‌فه‌رموویت: ﴿ أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ أُوتُوا نَصِيحًا مِنَ الْكِتَابِ
يُدْعُونَ إِلَى كِتَابِ اللَّهِ لِيَحْكُمَ بَيْنَهُمْ ثُمَّ يَتَوَلَّى فَرِيقٌ مِنْهُمْ
وَهُمْ مُّعْرِضُونَ ﴾ (آل عمران: ۲۳)

خاوه‌ن نامه‌کان حوکمی خویان قبول نه‌بوو!
ئاخۆ ئه‌وانه‌ت نه‌دیتووه که به‌شیکێ گه‌وره‌یان له‌ کتیبی
ته‌ورات و ئینجیل پیدرابوو که هه‌ریانگ ئه‌کران بۆلای کتیب
و نامه‌که‌ی خوا، واته‌: (ته‌ورات) و، (ئینجیل) هه‌تا ئه‌و
کتیبه‌ بریاری راسته‌قینه‌ بدا له‌نیوانیانداو داوه‌رییان بکا

کهچی دهستهیه کیان روو وهرده گێرن و پێی رازی نابن و ههر سه پێچی ده کهن" ده بی خوینده وار په پیرهوی ههر له راستیی بکات، ئە گهرچی زیانی خووشی تیا بیئت.

وه بهشی له وهی دهیانشاردهوه ناونیشان و سیفاتی په یامبهر بوو (صلی الله علیه وسلم)، وه له سورتهتی به قهره داخوای گهوره ده فهرموویت: قُلْ مَنْ كَانَ عَدُوًّا لِجِبْرِيلَ فَإِنَّهُ نَزَّلَهُ عَلَى قَلْبِكَ بِإِذْنِ اللَّهِ مُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ يَدَيْهِ وَهُدًى وَبُشْرَى لِلْمُؤْمِنِينَ

[۹۷]

جووله که جبریل به دوژمنی خویمان ده زانن!
پیشهوا (ئه حمهد) له (ئیبن عه بباس) هوه -خوا لییان رازی بی- ده لی: تا قمی له جووله که پروویان له پیغه مبههر (صلی الله علیه وسلم) کردو ووتیان: ئە به لقاسم! ئیمه پینج شت له تو ده پرسین، جائه گهر تو وه لامت داینه وه، ئەوا باوه رده کهین تو پیغه مبههریت و، په پیرهویشته لیده کهین، ئەوجا وهک (ئیسرائیل/ یه عقووب) به لینی له کوره کانی خوئی وهرگرت، له بارهی (یوسف) هوه (علیه السلام) به لینیان داو ووتیان:
(الله علی مانقول وکیل) پیغه مبههریش (صلی الله علیه وسلم) هه روا به لینی دانج و بۆی دوویات کردنه وه، فهرمووی: ده سا پرسیاره کانتان بلین: ئەوانیش ووتیان:

نیشانەى پىڤه مبه رىتى چىيه؟ فەرمووى: پىڤه مبه ر
 هەردووچاوى دەنوین ، بەلام هەرگىز دلئى نانوى ولەخوا
 خافل نابى پاشان ووتیان: ئەى ئەو تەوگە ئاوه کە دەچىتە
 مندال دانەوه؛ چۆن جارى دەيىتە ميبينه، جارئکيش دەيىتە
 نيرينه؟ فەرمووى: کە هەردوو ئاوه کە لە جىي خوياندا بەيه ک
 دەگەن ، ئەگەر ئاوى پياوه کە سەرکەوت بە سەر ئاوى ژنە کە دا
 ، ئەوه کورپى دەبى و، خو ئەگەر ئاوى ژنە کە سەرکەوت
 بە سەر ئاوى پياوه کە دا، ئەوا کچى دەبى. وتیان: دەباشه!
 يەعقوب چ شتىكى له خوئى قەدەغە کرد؟ فەرمووى:
 کاتى خوئى يەعقوب (عليه السلام) تووشى
 (عەرقونە سا) بوو، يىجگە لە شيرى (وشر ايش شتىكى ترى
 بؤباش نەبوو، ئەوجا لە بەر ئەوه کە وشرە کە بمىنيتە وهو
 سەرنەبردى، گوشتە کەى لە خوئى حەرام کرد، وتیان: راست
 دەکەيت. وتیان باشە ئەى ئەو (رەعد) و دەنگە لە هەورە کانە وه
 دىت چيه..؟ لە وه لامدا فەرمووى: خوا فرىشتە يە کى هەيه؛
 کاروبارى گشت هەورە کانى پى سپىردراوه، ئەو (رەعد)
 و بروسکە يىش ئيوه دەيبىنن و دەيبسن، دەنگ و نەعەر تەى
 فرىشتە کە يە. وتیان: راست دەکەيت، بەلام تەنيا پرسىار يىکمان
 ماوه، ئەگەر بە راستى وه لامىمان بەدەيتە وه، ئەوا پەيمان و

بەيەتت دەدەينى وياوهرت پىچ دىئىن، پرسىيارەكەيش ئەمەيه:
 ھەر پىغەمبەرىك فرىشتەيهكى وەحى ھاتۆتە لايى و وەحى
 بۆھىناو، باشە ئەو فرىشتەيهى وەحىيى بۆتۆ دىئى كىيە؟
 فەرموى: (جوبرىل)ە (عليه السلام). وتیان: جوبرىل!
 ئەوجوبرىلە كە دەستوورى جەنگ و كوشت و كوشتار دەدا؟!
 خۆ ئەو دەوژمنى ئىمەيه، ئەگەر لەباتى ئەو گوتبات
 مىكائىلە كە رەحمەت و باران و سەوزايى دىئى، قبوولمان
 بو، ئەوسا خواى گەورە ئەم ئايەتەى ناردە خواروھە و
 فەرموى: ئەى موھەممەد (صلى الله عليه وسلم)! پىيان
 بلى: ھەركە سىك خۆى بە دەوژمنى جوبرىل دەزانى، دەبا لە
 خەم و خەفەتدا بمرى، چونكە پىنگومان ئەو بە فەرمانى خوا
 ئەم قورئانەى دابەزاندووە بۆسەر دل و دەروونى تۆ، ئىتر با
 جوولەكە ھەر رقىيان لىي بى و دەوژمنايەتى لە گەل بكەن،
 وەك خۆيان ھاوار ئەكەن و ئەلئىن: جوبرىل دەوژمنى ئىمەيه..؟!
 ئەو قورئانەش ئەودەيھىنى، پشتگىرى لە كىتەبەكانى
 بەردەستى دەكا، بەتەوراتەكەى ئەوانىشەوھە وەرئىنمايى و موژدە
 يشە بۆ برواداران، كە و ابو بىروا نەبوونى ئەوانە بە قورئان ئەر
 ھەر لەبەر ئەو بىچ كە جوبرىل ھىناويەتى، ئەو شتىكى
 زۆر خراب و ناپارەوا و ناماقولە.

**مَنْ كَانَ عَدُوًّا لِلَّهِ وَمَلَائِكَتِهِ وَرُسُلِهِ وَجِبْرِيلَ وَمِيكَالَ فَإِنَّ اللَّهَ
عَدُوٌّ لِلْكَافِرِينَ [٩٨]**

ههركه سیك دژومنی خواو فریشتهو په پیامبهره کانی ئەو و جوبریل ومیکائیل بیټ، ئەوه بی سو کافرو بی باوهره له بهرامبهر ئەوهیسه وه، بیگومان خوا ناحهزو دوژمنی بی باوهرانهو، مامه لهی دوژمنایه تیان له گه له دهکات، چونکه ههركه سیك دوژمنایه تی له گه له دوسته کانی خوادا بکا، وهك دوژمنایه تی له گه له خودی خوادا کرد بی وایه.

وه ههروهها حاشاشیان له وه ده کرد که خوی کار جوان به هوی لاری ئەوانه وه بو بی که هه ندی خواردنی حه لال و خاوی نی له سه ره مکرد بن، وهك له سووره تی (نیسه) دا

**دِه فِه رموویټ: فَبِظُلْمٍ مِنَ الَّذِينَ هَادُوا حَرَّمْنَا عَلَيْهِمْ طَيِّبَاتٍ
أُحِلَّتْ لَهُمْ وَبِصَدِّهِمْ عَنِ سَبِيلِ اللَّهِ كَثِيرًا [١٦٠]**

له بهر ناهه قیکاری جووله که نازو نیعمه تیکی زوریان له سه ره حه رام کرا:

له بهر ئەوسته م و ناهه قیه ی جووله که کردیان، چه ندین شتی حه لال و رهوامان له سه ره قه دهغه کردن و بی به شبوون لی وه له بهر ئەوهش که زورکه سیان له پریگه ی خوا وه ره گه ران ورئیان لیگرت، وهك له سووره تی ئالی عیمران دا ده فِه رموویټ:

كُلُّ الطَّعَامِ كَانَ حَلٰلًا لِّبَنِي إِسْرَائِيلَ إِلَّا مَا حَرَّمَ إِسْرَائِيلُ عَلٰى ۙ
نَفْسِهِ [٩٣]

هه موو جوړه خوارده مه نيبه كه بۆ كوران و نه وهى ئيسراييل رهوابوو، بچ له وهى كه ئيسراييل (يه عقوب) پيش هاتنى تهورات خوى لى لاداو پاريزى ليكرد، تهوسا ته مانيش له بهر ناهه قيبى خويان گه لى رزق و رۆزيان ليگيرايه وه، وه كه له سوره تيكي كه دا خوى گه وه د فهرمووى: وَعَلَى الَّذِينَ هَادُوا حَرَّمْنَا كُلَّ ذِي ظُفْرٍ ۙ وَمِنَ الْبَقَرِ وَالْغَنَمِ حَرَّمْنَا عَلَيْهِمْ شُحُومَهُمَا إِلَّا مَا حَمَلَتْ ظُهُورُهُمَا أَوِ الْحَوَايَا أَوْ مَا اخْتَلَطَ بِعَظْمٍ ۙ ذَلِكَ جَزَيْنَاهُمْ بِبَغْيِهِمْ ۙ وَإِنَّا لَصَادِقُونَ

(ئهنعام: ١٤٦)

واته: ئيمه گشت زينده وهرى نينوك دارو پيوى گاو مه پرمان له مووساييه كان قه دهغه كرد، پيوى نه بى به پشت ته وانه وه بيت، يان له گه ل ريخوله كانيان بى، يان تهو پيوه تيكه ل به ئيسكيان بوويت، تهو توله يهش چونكه ناهه قبوون و له ريبى راست گلابوون و لاياندا، بچ سو ئيمه راست ده كه ين. وه ده شيانگوت: هه رشتيك بۆ يه عقووب حهرام نه بوويت بيگومان له سه ر ئيمه ش حهرام نه بووه، كه چى قورئان به درؤيان ده خاته وه، و ديسان گاوره كانيش موژده كه ي عيسايان به هاتنى

په یامبهر (صلی الله علیه وسلم) شاردهوه، وهك خوی
 گهوره له سورهتی (صف) دا ده فهرمویت: وَإِذْ قَالَ عِيسَى ابْنُ
 مَرْيَمَ يَا بَنِي إِسْرَائِيلَ إِنِّي رَسُولُ اللَّهِ إِلَيْكُمْ مُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ
 يَدَيَّ مِنَ التَّوْرَةِ وَمُبَشِّرًا بِرَسُولٍ يَأْتِي مِنْ بَعْدِي اسْمُهُ أَحْمَدٌ^ط
فَلَمَّا جَاءَهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ قَالُوا هَذَا سِحْرٌ مُبِينٌ [٦]

عیسا (علیه السلام) مژدهی هاتنی پیغه مبهه ده دات:
 وهبیریان بینه کاتی که عیسای کوری مه ریه م وتی: ئەی
 نه وه کانی یه عقوب! بیگومان من پیغه مبهه رو نیروای خوام
 بۆلای ئیوه ددانیش بهو ته وراته دا ده نیم له بهرده ستم دایه
 مزگینیش به هاتنی په یامبه ریک ده دم - که پاش خۆم دی -
 ناوی (ئه حمه د) ه، له فهرموده دا هاتوه که یه کی له ناوه کانی
 ئەو پیغه مبهه ره (ئه حمه د) ه (صلی الله علیه و سلم) جا
 کاتی عیسا یان موحه ممه د به مو عجیزه روونه کانه وه هات و
 پیی راگه یانندن ووتیان: ئەمه جادویه کی ئاشکراو نمایانه ! -
 گه رانه وه بۆ سه ر ته فسیری ئایه ته که ی: (المائدة: ١٥)
 وه له زۆریکیشی بی دهنگ ئەبی و چاوپۆشی ئەکا بیگومان
 له لایهن خواوه نوورو نامه یه کی ئاشکراو روون هاته لاتان.

ئەهی خاوهن نامه کان باوهر بهینن به محمد (صلی الله علیه وسلم) که پیغه مبهری کۆتا زه مانه و له پاش ئەو پیغه مبهری تر نایهت.

۹. ﴿يَا أَهْلَ الْكِتَابِ قَدْ جَاءَكُمْ رَسُولُنَا يُبَيِّنُ لَكُمْ عَلَى فَتْرَةٍ مِنَ الرُّسُلِ أَنْ تَقُولُوا مَا جَاءَنَا مِنْ بَشِيرٍ وَلَا نَذِيرٍ ۚ فَقَدْ جَاءَكُمْ بَشِيرٌ وَنَذِيرٌ ۗ وَاللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾ (المائدة: ۱۹)

ئەهی خاوهن نامه کان! ئەوا په یامبهری ئیمه محمد (صلی الله علیه وسلم) هاته لاتان و، ده بیته پیغه مبهری هه موان و، ده بی گشت باوهری پی بهینن و، په پیرهوی لی بکه ن پاش ماوهیه که زنجیره ی په یامبهران بچراو نه هاتن، وایستا ئەم پیغه مبهره دیتته لاتان و، باسی ئەو ماوهیه تان بۆ روون ده کاته وه، واته: ئەو ماوهی (۶۰۰) شهش سه د ساله - وه کو هیندی ده لین- که زنجیره ی هاتنی په یامبه رانی تیا پچراو نه نیردان، ئەم په یامبه ره نو ییه دیتته لاتان و، سه ر له نو ی بهرنامه تان بۆ نو ی ده کاته وه له رابوردو به ئاگاتان ده کات، پیغه مبه ر خو ی (صلی الله علیه وسلم) ئە فه رمو ی: به راستیی من له هه موو که سی که به کورپه که ی (مه ریه م) ه وه عیسا (علیه السلام) نزیکترم، چونکه له نیوانماندا هیه چ پیغه مبه ریک نه بووه.

له بهرتهوه که له پرۆژی دواییدا نه لێن: له خواوه هیچ مژده دهره
ترسینه ریکمان بۆ نه هات دها ئەوا مژده دهره ترسینه رتان
هاته لا، ئیتر هیچ بیانویه کتان نه ما خوایش به سهر
هه مووشتی کدا دها لاداره و ده توانی تۆ له ی یاخیان بداو،
پاداشی به رفه رمانان مسوگه ر بکات.

---

۱۰. ﴿قُلْ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ هَلْ تَنْقُمُونَ مِنَّا إِلَّا أَنْ آمَنَّا بِاللَّهِ
وَمَا أُنزِلَ إِلَيْنَا وَمَا أُنزِلَ مِنْ قَبْلُ وَأَنْ أَكْثَرُكُمْ فَاسِقُونَ﴾

(المائدة: ۵۹)

خواهن کتیبه کان رقیان له ئیمانداره کانه:
به وخواهن نامانه ی که - گالته به نویژ ده کهن- بلێ: که
مه سخره ده کهن و تانه و توانج ده گرن، مه گه ر هه ر له بهرته مه
نییه که ئیمه باوه رمان هه یه به خواو، به و قورئانه نیژدراوته
لامان و، به و کتیبانه ش پیش ئەم قورئانه نیژدراون و ده شانین
که بیگومان به شی زورتان له سنوور ده رچوون و لاتان داوه،
بۆیه ئاوا ری به به ختی خۆتان نابهن؟ .

ئەى خاوه ننامه کان! ئیوه له سه ر هه یچ به رنامه و ئایینیکی دروست و ره وان نین.

۱۱. ﴿قُلْ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ لَسْتُمْ عَلَىٰ شَيْءٍ حَتَّىٰ تُقِيمُوا
التَّوْرَةَ وَالْإِنْجِيلَ وَمَا أُنزِلَ إِلَيْكُم مِّن رَّبِّكُمْ ۖ وَلَيَزِيدَنَّ كَثِيرًا
مِّنْهُمْ مَا أُنزِلَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ طُغْيَانًا وَكُفْرًا ۖ فَلَا تَأْسَ عَلَى
الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ﴾ (المائدة: ۶۸)

بلی: ئەى خاوه ن نامه کان! ئیوه له سه ر هه یچ به رنامه و ئایینیکی دروست و ره وان نین هه تا به پیی ته ورات و ئینجیل و ئەوی له لایه ن په ره رد گارتانه وه بۆتان هاتوه نه جوڵینه وه، واته: ده بی ئیقامه ی ته وای کتیبه کانى خوا بکه ن بیگومان له باتی گوێرایه لى له و قورئانه ی له لایه ن په ره رد گارته وه بۆت هات ئەى پیغه مبه ر! (صلی الله علیه وسلم) زۆریکی خاوه ن نامه کان سه رکه ش ترو بی باوه رتر ده کا ده سا تۆش بۆ گه ل و کۆمه لى بی باوه ران هه رکه بر وانه یین، غه م بارو دلغه مگین مه به .

خاوهن نامه کان له شیرک دانان بۆ خواو ، زیادهپرویی له دیندا:

۱۲. ﴿قُلْ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ لَا تَغْلُوا فِي دِينِكُمْ غَيْرَ الْحَقِّ وَلَا تَتَّبِعُوا أَهْوَاءَ قَوْمٍ قَدْ ضَلُّوا مِنْ قَبْلُ وَأَضَلُّوا كَثِيرًا وَضَلُّوا عَنْ سَوَاءِ السَّبِيلِ﴾ (المائدة: ۷۷)

ئەهی پیغه مبهەر (صلی الله علیه وسلم)! به خاوهن نامه کانێ
(نەسارا) بڵێ: کاری نارهواو زیادهپرویی له تایینی خۆتاندا
به ناههق مه کهن، مه لێن: عیسا خاویه، یان کورپی خاویه و
مه که ونه شوینی ههواو ئاره زووی ئەو جووله کانهش که ههر
به رله هاتنی ئەم په یامبه ره، گومرا بوون و ده یانگوت: عیسا
زایینه ی زینایه! و خه لکیکی زۆریشیان له پری گومرا کردو
له خشته برد و خۆشیان له پراسته رینگه گومرا و کلابوون و
دوور که وتنه وه.

ته واو بوو به پشتیوانی خوا.....

کهوابوو ئەهی خاوهن نامەهی بەرپێژ ووریابەو ئاگاداریە گەر
شویئنی ئەم پێغەمبەرە پایەبەرزو کۆتایی یە نە کهویتی ئەوا
پینگومان لە دواڕۆژدا لە زەرەر مەندان دەبیت، بەم شیۆهیه
هاتینە کۆتایی پایانی ئەم بانگەشە خوایی یەهی کهوا لە
باوکمان ئادەمەوه (علیه السلام) ه وه تاوه کو سەرورەمان و
خاتەم محمد (صلی الله علیه وسلم) پێغەمبەرائی ناردوو
تاوه کو لەسەر زهوی دا خوا بە یه کتایی و به بیج هاوتا
په‌رستریّت و خه‌لکی رزگار بکه‌ن له به‌ندایه‌تیکردنی به‌نده
بۆ به‌ندایه‌تیکردنی خوای تاک و ته‌نها.

تیبینی:

له کۆ کردنهوه ی ئایه‌ته‌کان دا سوودمەند بووم له ته‌فسیری
رامان و به‌رنامه‌ی ده‌نگی قورئان خوای گه‌وره‌ پاداشتی
خیری هه‌موو لایه‌ک بداته‌وه.

برای بچوکتان: باوکی ئەسماء

rangshexany@yahoo.co.uk